

У читальному залі, в кабінетах і аудиторіях в ці дні відчувається особливе напруження: кожен із студентів ретельно готується до останніх екзаменів.

На педагогічному факультеті вже багато груп склали екзамен. Загальна картина результатів не зовсім задовольняє: з'явилось багато задовільних оцінок. А це свідчить про те, що не всі студенти з усією серйозністю поставилися до свого безпосереднього обов'язку. Ось факти.

На V курсі спецвідділу студенти склали екзамен з історії сурдопедагогіки і олігофренопедагогіки. Дуже прикро, що дві студентки (Л. Чехівська і Г. Слободняк) одержали незадовільні оцінки. Недостатньо підготувалася до екзамену і М. Тихомирова, яка склала екзамен на «задовільно».

І, навпаки, дуже приємне враження залишили своїми змістовними і глибоко продуманими відповідями студентки Р.

Утвенко, О. Лобко, Т. Поляруш.

Взагалі група, яка складала екзамен з олігофренопедагогіки, виявила високі знання — там немає жодної задовільної оцінки.

На IV курсі спецвідділу студенти склали теоретичний курс викладання мови в спецшколах.

У підготовці до цього екзамену студенти використали набуті в школах практичні знання, в результаті чого екзамен всі склали на «відмінно» і «добре».

Але не можуть задовольнити наслідки екзамену з психопатології на II курсі спецвідділу.

Студентка Н. Фарба склала екзамен незадовільно, студент В. Скоморовський відповів на «задовільно». Сім студентів цього ж курсу склали екзамен з української мови на «задовільно».

Старанніше готуймося, товариші!

Л. РАДЯНСЬКА,
студ. IV курсу спецвідділу.

Екзамен з арифметики на I курсі педагогічного факультету. Відповідає студентка Л. Височина.

Деякі підсумки

Наш кореспондент відвідав фізико-математичний факультет і мав розмову з деканом О. П. Сергуновою. На запитання «Що ви можете сказати про результати перших екзаменів на факультеті?» тов. Сергунова відповіла так:

— Хороше враження справляє підготовка до екзаменів студентів інженерно-педагогічного відділу. Виявляється їх наполеглива праця протягом семестру.

Дуже добре розпочали зимову сесію студенти-фізики I групи IV курсу, які вчасно склали всі заліки і два перших екзамену провели без єдиної посередньої оцінки. Слід відзначити глибокі знання, ґрунтовні відповіді таких студентів, як В. Константинова, Ю. Рудь. З 2-ї групи ведуть перед Л. Біла, Л. Кіраковська, М. Кириленко, А. Середній. Непогано проходять екзамен і в 1-й групі II курсу фізиків.

Зовсім протилежне враження справляє хід заліків та екзаменів на II курсі фізиків: в 1-й групі з 27 осіб не здали екзаменів з фізики 7 студентів.

Дивує нас також студент Р. Довженко (I група II курсу математичного відділу), який в минулому виявив себе здібним, серйозним студентом, а в цьому семестрі не склав двох заліків (іноземна мова і фізвиховання) і не приступив ще до складання екзаменів.

Зовсім погані справи у студентки С. Салахненко (2 група III курсу фізичного відділу).

яка систематично пропускала лабораторні заняття з фізики, дуже запустила матеріал з усіх академічних предметів. Не дивно, що вона до цього часу не розраховувалася із заліками з політекономії, креслення, загальної фізики. А що вона думає робити далі?

Студентам, що забули про свої обов'язки перед громадськістю, слід було б узяти приклад з таких товаришів як М. Мазурмович та А. Іщенко, які, навіть будучи прикутими тяжкою хворобою до ліжка, наполегливо борються за оволодіння знаннями.

До студентки А. Іщенко викладачі приходили приймати екзамен у Жовтневу лікарню, і складає вона їх лише на «добре».

Чи не заслуговує цей прояв великої волі до перемоги над труднощами на велику повагу і наслідування?!

Редакція газети «За педагогічні кадри» вважає, що комсомольська, профспілкова організації і вся громадськість факультету в найближчий час виявлять причини погіршення успішності в деяких групах, а також окремих студентів та допоможуть виправити їх у майбутньому, висвітливши це через нашу пресу.

Крім того, цікаво було б розповісти студентам нашого інституту про те, яку товариську допомогу в навчанні і в моральному відношенні надають комсомольці факультету студентам М. Мазурмович та А. Іщенко.

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ
І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ О. М. ГОРЬКОГО

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Рік видання 4-й

№ 3—4 (100)

22

січня

1960 року

П'ЯТНИЦЯ

Ціна 15 коп.

Конкретні заходи

Втілюючи в життя Постанову ЦК КПРС «Про завдання партійної пропаганди в сучасних умовах», партійне бюро інституту намітило ряд конкретних заходів:

1. Широко обговорити постанову на засіданнях кафедр і накреслити заходи до перебудови їх роботи;

2. Періодично відряджати викладачів суспільних наук на довготермінову пропагандистську роботу в колгоспи, радгоспи, на виробництво;

3. Виходячи з того, що основним виробництвом для педінститутів є середня школа, допомогти переключенню роботи кафедр суспільних наук на це виробництво шляхом залучення їх до керівництва виховною роботою студентів у школах, на вивчення і узагальнення викладання в середній школі історії, Конституції СРСР і УРСР, курсу основ політичних знань, виховної роботи;

4. Укомплектувати кафедри суспільних наук кадрами, що здатні творчо викладати основи марксизму-ленізму, прищеплювати студентам любов до вивчення революційної теорії. Одночасно поліпшити індивідуальну і колективну роботу кафедр щодо піднесення наукового рівня і педагогічної майстерності всього складу;

5. Протягом березня — квітня 1960 р. перевірити і обговорити на засіданні партійного бюро інституту звіт про роботу кафедр філософії;

6. Провести пленарне засідання кафедр гуманітарних наук з метою обговорення завдань, які випливають з постанови ЦК КПРС.

636 документів В. І. Леніна

Вийшов у світ підготовлений до друку Інститутом марксизму-ленізму при ЦК КПРС і виданий Держполітвидавом ХХХVI ленінський збірник. До нього входять 636 раніше не опублікованих документів Володимира Ілліча, написаних ним у період з березня 1917 по січень 1923 року.

Матеріали збірника — плани статей і виступів, проекти постанов, начерки, конспекти і тези з різних питань, а також листи, телеграми, записки — відображають діяльність В. І. Леніна, як вождя Комуністичної партії і трудящих мас, організатора і керівника першої в світі Радянської соціалістичної держави.

Велике місце у книзі займають листи, телеграми і розпорядження періоду іноземної воєнної інтервенції і громадянської війни. Вони характеризують керівництво глави Радян-

Рішення Пленуму — в маси

Рішення грудневого Пленуму ЦК КПРС з питань сільського господарства знайшли широкий відгук серед колгоспників, робітників, інтелігенції, всіх трудящих Радянського Союзу.

Викладачі, студенти нашого інституту з великим інтересом стежили за роботою Пленуму, а зараз ретельно вивчають його матеріали. Агітатори систематично знайомлять студентів своїх груп з питаннями, які розв'язувалися на Пленумі.

Викладачі Г. Сюсюра, І. Мосціпан під час екзаменаційної сесії на заочному відділі прочитали доповіді, лекції, провели бесіди з метою поглибленого вивчення студентами важливих накреслень партії в галузі сільського господарства.

Викладачі І. Мосціпан, В. Рокитко, П. Федченко та інші виїхали у села Київської області з метою пропаганди рішень грудневого Пленуму ЦК КПРС.

Для справи миру

Четверта сесія Верховної Ради СРСР п'ятого скликання, що відбулася цими днями, залучала і обговорила доповідь Голови Ради Міністрів Союзу РСР, першого секретаря ЦК КПРС М. С. Хрущова «Роззброєння — шлях до зміцнення миру і забезпечення дружби між народами». З почуттям гордості за свою Батьківщину — твердиню миру в усьому світі — слухали ми доповідь М. С. Хрущова. Ми, студенти, як і всі радянські люди, впевнені в тому, що скорочення

збройних сил СРСР — це новий конкретний внесок нашої країни у справу захисту миру і безпеки народів світу, який ще більше зміцнить довіру і любов прогресивного людства до Радянського Союзу. Цим рішенням, яке затвердила сесія Верховної Ради, звільнюються нові, додаткові людські резерви, необхідні для успішного виконання семирічного плану, для побудови комунізму.

Від усієї душі вітаємо рішення рідної Партії і Уряду.

П. ІГНАТЕНКО.

Одноставне схвалення

Людей — повен зал. Викладачі, студенти, працівники інституту. Тихо, урочисто, і тільки слова промовців з трибуни відлунюють у серцях одноставним ехом. — Так, — думає кожен за М. М. Підтиченко, — нам не треба війни, бо ми будемо комунізм. Ми — сильні як ніколи, нам не страшні підступи ворогів, бо з нами правда ленінських ідей.

Професор П. К. Волинський від імені колективу інституту з словами подяки звертається до Радянського уряду і Комуністичної партії, які послідовно і неухильно проводять у життя політику миру і безпеки між

народами. — Я шість років був військовим, — говорить він, — і розумію, з якою радістю солдати і офіцери Радянської Армії повернуться до мирної праці на благо рідної Вітчизни.

— Учителі! — люди мирної праці. До неї наполегливо готуємо ми, майбутні радянські педагоги, — говорить студентка III курсу Л. Скиданова.

Гордістю за свою Батьківщину, вірою в силу Радянського народу і його Комуністичну партію були сповнені слова доцента І. Є. Шиманського.

— Хай живе мир в усьому світі! — таке одноставне схвалення учасників мітингу, присвяченого обговоренню «Закона про нове значне скорочення збройних сил СРСР» та «Звернення Верховної Ради СРСР до парламентів і урядів усіх держав світу».

В. ТИМОШЕНКО.

Книга-фотоальбом

За рішенням Міністерства освіти Української РСР створюється книга-фотоальбом «Про школу і вчителя УРСР» на матеріалах життя і праці викладачів та студентів нашого інституту. Маючи обсяг у 30—40 фотознімків з відповідними текстами, він відобразить навчально-виховну, наукову, методичну роботу факультетів і кафедр, умови праці й побуту студентів, комсомольське, профспілкове життя, успіхи колективів художньої самодіяльності, спортивну роботу нашого інституту.

Альбом створюється до наступної Декади української літератури і мистецтва в Москві і буде виданий масовим тиражем кількома мовами світу.

ТРОХИ ІСТОРІЇ

Київський державний педагогічний інститут імені О. М. Горького — один з найбільших вищих навчальних педагогічних закладів на Україні.

Інститут засновано в 1920 р. під назвою Київський інститут народної освіти. Тоді інститут мав два факультети: факультет професійної освіти («профос») і факультет соціального виховання («соцвих»).

У 1930—31 навчальному році на базі Київського інституту народної освіти утворено було три інститути: інститут професійної освіти, інститут соціального виховання та фізико-хіміко-математичний інститут.

У 1933—34 навчальному році інститут соціального виховання було перейменовано в Український педагогічний інститут, який мав тоді відділи: математичний, фізичний, хіміко-біологічний, мовно-літературний, історичний, географічний, педагогічний, дошкільний, дефектологічний і позашкільний.

У 1934 р. Український педагогічний інститут реорганізовано в Київський державний педагогічний інститут. Того ж року інституту присвоєно ім'я великого пролетарського письменника Олексія Максимовича Горького.

На час свого 25-річчя інститут підготував і випустив понад 16 тисяч висококваліфікованих учителів.

У Київському державному педагогічному інституті імені О. М. Горького навчається 1355 студентів, а разом із студентами вечірнього та заочного відділу — понад 4 тис. осіб.

Значна частина студентів — молодь, що має стаж практичної роботи. Так, наприклад, з числа молоді, прийнятої до вузу в 1959—60 н. р., 72 проценти — виробничники. Це колишні слюсарі, токарі, доярки, юнаки, демобілізовані з рядів Радянської Армії і Військово-Морського Флоту.

Навчанням студентів в інституті керують 5 професорів, 77 доцентів і кандидатів наук та 67 викладачів.

Для забезпечення навчального процесу інститут має чудові аудиторії, лабораторії, кабінети, обладнані наочним приладдям та спеціально підбраною літературою, бібліотеку, яка нараховує 352 тис. книг з різних предметів, читальний зал.

При інституті створено технічно обладнані майстерні.

Все це забезпечує можливість підготовки молодих радянських педагогів на високому ідейно-науковому рівні.

У 1960 році стаціонарний і заочний відділ інституту випустить: на мовно-літературному факультеті 406, на фізико-математичному — 219, на педагогічному — 103 вчителів. Це будуть спеціалісти української та російської мови і літератури, співів і вихователі шкіл-інтернатів, математики і креслення, фізики і основ виробництва.

Практика і теорія

Життя потребує від педагогів умінь викладати у школі не лише основи наук, але й прищепити учням такі уміння й навички, які підготували б їх до суспільнокорисної праці зразу ж після закінчення школи.

новіші. Таку дійову допомогу студентам — першокурсникам з інженерно-педагогічного відділу надає аспірант першого року навчання М. Земляний, який теж навчався в нашому інституті, прийшовши на перший курс після демобілізації з Радянської Армії. Він проводить групові й індивідуальні консультації, якнайдохідливіше роз'яснював кожне складне, незрозуміле питання.

Нерідко на допомогу студентам приходив і викладач Я. В. Хромой.

І ось — перші екзамени... Результати наполегливої роботи студентів і викладачів виявилися неабиякими.

Перша група на екзамени з математичного аналізу має такі результати: з 24 осіб п'ятеро склали на «відмінно», сім — на «добре» і десятеро — на «задовільно». Правда, вкрався й дві «двійки», які, звичайно, повинні бути в найближчий час ліквідовані.

У другій групі на екзамени з нарисної геометрії з 25 студентів 8 одержали відмінні оцінки, 13 — добрі і решта — «задовільно».

Початок непоганий. Є повна впевненість у тому, що через п'ять років у школу прийде надійне поповнення педагогів, здатних успішно викладати основи виробництва.

З. АБОЛІХІНА.

У 1959 році викладачами і аспірантами інституту видано наукової продукції (монографії, підручники, посібники, брошури, статті) в кількості понад 320 друкованих аркушів, в тому числі понад 90 друкованих аркушів планової.

Наймолодший

Ніколи ще педагогічний інститут не готував інженерів-педагогів. А в цьому навчальному році, керуючись рішенням уряду про перебудову школи, при нашому інституті було відкрито інженерно-педагогічний факультет. Цей факультет відрізняється від усіх інших своєю «молодістю» і тим, що на ньому вчать тільки ті, хто вже працював у народному господарстві. Тут колишні токарі, слюсарі, шахтарі, трудівники колгоспних ланів, демобілізовані воїни. Я, наприклад, демобі-

лізувався з рядів Радянської Армії.

Звичайно, що на легкість я не розраховував і розумів, що в інституті зустрінеться багато труднощів.

З великою чуйністю віднісся до нас колектив викладачів, допомагаючи наверстати забуте.

І тепер ми здаємо екзамени не гірше інших, хоч всі ми мали велику перерву у навчанні.

Турбуючись про те, щоб випускники з цього факультету відповідали тим вимогам, які ставляться до сучасної школи, щоб майбутні вчителі праці були майстрами своєї справи, дирекція інституту послала працювати на цей факультет кращих викладачів: Я. В. Хромого — викладача вищої математики, доцента О. Т. Чалого — викладача креслення і нарисної геометрії, доцента Б. Р. Пивоварова — викладача праці і загальнотехнічних дисциплін та ін.

Практичні заняття в майстернях проводить досвідчений майстер І. К. Турчак. Тут ми набуваємо практичних навичок праці, приємно, що стане необхідним в нашій роботі.

Наш факультет матиме два напрямки спеціалізації — холодна обробка металів і радіотехніка. Обидва напрями дуже цікаві, і кожен з нас уже подумав над тим, яку він набуватиме спеціальність.

Я радий, що вчусь на факультеті, у якого таке велике майбутнє, радий, що ми будемо його першими випускниками.

Б. ОСТАШЕВСЬКИЙ.

НАШ ФАКУЛЬТЕТ

Мовно-літературний факультет має два відділи: української мови і літератури, який готує викладачів широкого профілю — української мови і літератури та вихователів шкіл-інтернатів; російської мови й літератури, який готує викладачів російської мови й літератури та викладачів співів.

На факультеті працюють такі широко відомі професори, як Т. Ф. Бугайко, П. К. Волинський, І. І. Пілігук, а також доценти Б. М. Кулик, А. П. Медушевський, Ю. С. Кобилецький, Л. М. Карлов, Ф. Ф. Бугайко, багато молодих викладачів.

Численні наукові гуртки факультету дають можливість студентам широко виявити свої нахили і здібності в усіх галузях філологічних знань. До послуг студентів добайливо обладнані кабінети, просторі, світлі аудиторії. Широкого розмаху на факультеті, як і в усьому інституті, набула художня самодіяльність — з учасниками її працюють багато фахівців мистецтва.

Свою практику студенти проводять не тільки в Києві, але й в школах багатьох областей України — там вони безпосередньо засвоюють набути в інституті теоретичні знання. Цікаво і змістовно проводять своє дозвілля студенти — для цього створені всі можливості.

О. ПЕТРЕНКО.

НЕ ПОМИЛИЛИСЯ

У цьому році ми закінчуємо інститут. П'ять років напруженої праці пролетіли дуже швидко — незабаром самостійна робота вчителя спеціальної школи. Нелегко доведеться нам працювати, бо наша спеціальність має дещо специфічне, адже ми матимемо справу з учнями, в яких наявні дефекти мови, слуху. Ще на практиці ми пересвідчилися, що такі діти, після відповідної роботи з ними, мають всі підстави стати

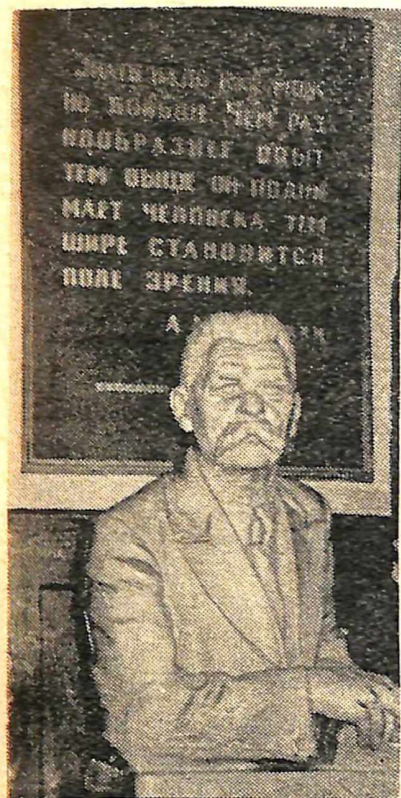

повноцінними громадянами нашої країни. Багато чого тут залежатиме від нашої любові до своєї справи. Ні, ми нітрохи не помилилися, обравши собі фах дефектолога. Наша праця юрисна, потрібна, а це найважливіше.

В. БОРЦОВ.

В інституті працює 22 кафедри, які об'єднують у своєму складі 181 особу — професорів, доцентів, кандидатів наук, викладачів, аспірантів.

імені О. М. Горького

Ця висока оцінка не тільки викликає почуття радості і задоволення, але й багато до чого зобов'язує, адже до республіканського огляду, який вирішить питання про те, чи буде наш інститут представлений на Декаді української літератури і мистецтва в Москві, залишилося небагато часу.

Все залежить від нас, товариші студенти.

Л. КРАВЧУК,
учасника хорової капели.

У художній самодіяльності інституту беруть участь до 400 студентів усіх факультетів, які об'єднуються у 8 колективів.

Життя вимагає

Я вже четвертий рік навчаюся на фізико-математичному факультеті (відділ фізики). За ці роки одержав чимало знань, навичок, які будуть так необхідні нам, майбутнім учителям.

Наш відділ готує спеціалістів з фізики і основ виробничого навчання. Нам прочитано курси з ряду технічних дисциплін: опору матеріалів, технології матеріалів, технічної механіки та інших. За роки перебування в інституті ми працювали кілька місяців на заводах, проходячи виробничу практику, були нерозривно зв'язані з школою.

Кожен з нас має права кінодемонстратора, більшості присвоєно третій або четвертий розряд слюсаря, токаря чи фрезерувальника. Під керівництвом досвідчених спеціалістів на факультеті ведеться вивчення автомобіля та трактора. Більшість із нас весною буде складати екзамен на одержання прав шофера. Разом з тим, кожен з нас вивчає курс сільськогосподарських машин.

Таким чином, закінчивши інститут, ми зможемо передати всі набуті знання учням, стати фахівцями своєї справи.

М. КИРИЛЕНКО,
IV курс, 42 група фізиків.

В кабінеті мовознавства

О шів на дев'яту ранку по коридорах інституту чути дзвінок — починається робота в кабінеті. Ось заходять студенти до кабінету мовознавства, щоб взяти підручники для практичних занять. Це книжки А. А. Москаленка, С. Д. Никифорова, С. П. Обнорського з текстами з старослов'янської мови, О. І. Безпалька і інших — для роботи з історичної граматики української мови, посібники Гвоздьова, Чередниченка — з сучасних мов (російської, української).

Після лекцій студенти знов заходять в кабінет, щоб виконати завдання з мови.

Цікаво давати відповіді на запитання про те, яких синонімів краще вжити в заданому тексті, як визначити походження фразеологічних зворотів.

На тему про фразеологічні звороти написано багато — це книги С. Максимова, Л. Успенського та інші. Багато уваги потребують від студентів курсові роботи: треба переглянути журнали, щоб знайти літературу, вибрати з творів потрібні ілюстрації, підготувати висновки.

Мова Франка, Коцюбинського, Пушкіна, Шолохова та інших письменників багата, різнобарвна. З літератури наші студенти вчаться використовувати безцінні скарби людської мови.

Щодо обладнання кабінету, то потрібно звернути увагу на ряд портретів наших лінгвістів Ломоносова, Буслаєва, Востокова і інших. На стендах бачимо зразки малюнків про історію виникнення мови. Історія розвитку письма — дуже цікава наука, і культурній людині потрібно з цією наукою бути ознайомленою.

Кабінет мовознавства обладнаний всіма необхідними посібниками й літературою. Це дає змогу студентам глибоко ознайомитись з історією рідної мови, досконало вивчити її особливості.

О. ЧЕПУР.

У науковому студентському товаристві інституту на 1959 рік взяло участь 352 студенти, які працювали в 19 гуртках.

Комсомольська сім'я

Багатогранним життям живе дружна інститутська комсомольська сім'я.

Ранок. Тиша сповнює приміщення інституту. Та всюди в тиші цієї відчуваєш пульс напруженої праці. Прислухайтесь, і ви почуєте голоси викладачів, лекції яких уважно слухають студенти; включено численні прилади в лабораторіях: тут перевіряється достовірність того, про що дізнався кожен на лекціях, прочитав у підручниках; і лише в учбових майстернях панує «робочий шум» — тут працюють майбутні викладачі ручної праці, столярної, слюсарної, токарної справи, виготовляють наочні посібники майбутні викладачі математики.

Ось і останній дзвінок... Та ще чимало справ у кожного із студентів. Поспішають в школи піонерські вожаті, керівники шкільних гуртків. Пройде небагато часу, і в класах пролунають піонерські пісні, музика, з'являться цікаві прилади, моделі літаків, кораблів, радіоприймачі; навіть шкільні радіоузли виготовлять дитячі руки під керівництвом своїх старших товаришів.

...А ось уже вирушає в черговий рейд бригада громадського контролю. Порядок на вулицях красеня-міста має бути зразковим — така мета її щоденної роботи.

Не припиняється життя і в стінах інституту. Розпочали заняття в гуртках члени наукового студентського товариства. Питання виховання підростаючого покоління, методики викладання тих чи інших предметів, питання розвитку марксистської науки, сучасні проблеми фізики і математики — все цікавить допитливу студентську молодь. І не просто цікавить — це шлях

до глибокого опанування наукою, теорією і практикою комуністичного виховання.

А в цей час просторий актовий зал сповнюють чарівні звуки народної пісні. Тут готується до виступів хоровий колектив інституту, проводять чергові репетиції учасники українського вокально-інструментального ансамблю, працює студія художнього слова. Є чим гордитися художній самодіяльності інституту: хоровий колектив, український вокально-інструментальний ансамбль та декілька індивідуальних виконавців завоювали право на участь у республіканському огляді-конкурсі самодіяльних колективів, присвяченому Декаді українського мистецтва в Москві. Десятки концертів провели самодіяльні колективи інституту в підшефних дитячих закладах, на фабриках і заводах Києва, в радгоспах і колгоспах. І ще чимало цікавих зустрічей з дітьми, працівниками ланів і промислових підприємств чекає на них.

Хорошу згадку залишать про себе молоді студентські руки. Сотні тисяч годин відпрацьовано на різних громадськокорисних роботах. Їх праця в зелені площі і вулиці чудового міста, в нових житлових будинках, приміщеннях дитячих закладів, в піонерських таборах і туристських базах.

Не менш цікаво і відпочивати уміють студенти. Назавжди кожному запам'ятаються запальні диспути, зустрічі з поетами, композиторами, кращими вчителями шкіл, передовиками виробництва, зарубіжними друзями, походи по історичних місцях, веселі студентські вечори.

Неможливо розповісти про все, чим живе студентство нашого інституту. І все це вирує життя пронизано одним великим завданням, яке ставить кожен з нас — виховати в собі риси справжнього педагога, вихователя покоління будівників майбутнього, щоб працюю своєю висловити глибоку вдячність за ту радість і щастя, яке дає нам Радянська Батьківщина, Комуністична партія.

Комсомольська організація інституту нараховує в своєму складі 1260 комсомольців.

Сила, краса

1200 студентів є членами ДСТ «Буревісник». З них охоплено спортивною роботою 732 особи, які проводять заняття у 12 спортивних секціях. У 1959 році підготовлено 4 спортсмени першого, 59—другого, 116—третього спортивних розрядів.

На спартакіаді вузів м. Києва спортивний колектив інституту зайняв III місце. Воєнно-спортивною роботою в ДТСААФ займаються до 1500 осіб. Вони працюють у 7 секціях.

Мрія здійснюється

Стати вчителем літератури, філологом було моєю давньою мрією. Може, вона з'явилася під впливом учителів ще в школі, може, під впливом читання художньої літератури, але я твердо вирішив вступити на цей факультет. Працюючи два роки в районній газеті після закінчення середньої школи, я старанно готувався до вступу в інститут. Продовжував багато читати, навіть сам став пробувати перо. І ось уже півроку я — студент. Минає перша сесія — і я все більше переконаюся: професія обрана вдало, бо праця мовника, словесника, вихователя шкіл-інтернатів мені по душі. Вона надзвичайно цікава й почесна.

І. ШІСТКА,
студент I курсу мовно-літературного факультету.

Висока оцінка зобов'язує

12 січня 1960 року в приміщенні Республіканської філармонії відбувся міський огляд колективів художньої самодіяльності Києва. На цьому огляді були представлені і два колективи нашого інституту: хорова капела (керівник О. Петровський) та український вокально-інструментальний ансамбль (керівники Л. Євтушенко, В. Лапченко). Жюрі огляду, поряд з іншими кращими колективами, відзначило чималі досягнення художньої самодіяльності нашого інституту, висунувши обидва колективи на республіканський огляд.

Він народився сто років тому і стоїть серед імен тих, кого людство називає своїми вічними супутниками. Ім'я його особливо дороге для всіх тому, що Антон Чехов, наслідуючи класичні традиції російської літератури, розкрив перед всім людством духовний лад людей свого краю, ствердив непереможне прагнення людства до прекрасного, чистого, світлого життя.

Чехов увійшов у нашу свідомість не тільки як письменник. Він сприймається нами як людина такої високої духовної краси, що саме вже ім'я Чехова служить мірилом високих моральних якостей людини.

Приклад біографії Чехова, подібно до біографії М. Горького, показує, як наперекір всілякому приниженню сильна натура сміливо пробивала собі дорогу і не тільки перемагала перешкоди, але й залучала інших в коло своєї діяльності, закликаючи змінити життя людства.

Тому кожне нове покоління — і у нас, і у всьому світі — бачить в Чехові свого сучасника.

За час, який відділяє нас від Чехова, трапилося багато: пролетарська революція, соціалістичні перетворення Росії. Люди пережили дві світові війни, розщепили атом, послали в космос ракети. Чехов жив по той бік великих і грізних подій. Він їх передчував, але не діждався. Він писав про будні: про розпад життя поміщиків і про дикі звичаї темного селянства, про самовідданих лікарів і мрійників-студентів, про бідних вчителів і ситих пошляків-чиновників, про провінціальну нудьгу і столичну суєту, — про життя, як воно йшло з дня в день. І побачив він це життя так, неначе в нього було не двоє, а тисячу очей, навки зафіксувавши силу-силенню різних типів тодішньої Росії, показавши болі і радості багатьох людей.

І хоча життя тепер змінилося, але ці зміни не віддалили

від нас Чехова. Не віддалили тому, що він був великий художник, який ненавидів всі форми і види насильства та рабства.

Він висміяв самодержавне мракобісє чиновників, свавілля поліцаїв і боягузтво інтелігентів. Він засудив російську азіатчину, що виховувала хамів і рабів.

Та чи не найстрашніше зло він вбачав у міщанстві, обивательщині, яке виходило з людини її людські якості, перетворювало людину на свиню, як це описано в оповіданні «Крижовник», або робило з людини червонопокого язичеського бога, яким став Старцев, герой оповідання «Йонич».

Чехов розвінчував пошлість в самих найменших її проявах і незаперечно довів, що сите, спокійне міщанське життя — чи не найбільший злочин. На матеріалах російської провінціальної обивательщини Чехов змальовує конфлікти світового значення.

Але основною темою Чехова була тема краси. Стремління до прекрасного в житті — ось лейтмотив його творчості. Він співець не смеркання, а світанку. В печальних його оповіданнях завжди сміло звучав заклик до перебудови життя. Зробити соціальну дійсність такою ж прекрасною, як краса природи, розкрити людину, дати можливість розвиватися її творчій активності — ось до чого кликав Чехов. І образи його позитивних героїв, таких як Димов, Пісочкін, були запорукою цієї перебудови.

Вся Росія, вся земля повинні стати квітучим садом! Ці слова звучать як музика, а музику людина завжди слухає з насолодою.

Ось тому Чехов — гордість і слава наша, ось тому сторіччя з дня народження його — свято радянського народу.

В. ВОЙТУШЕНКО.

(до 30-річчя з дня смерті Панаса Мирного)

В історії української літератури XIX ст. одне з чільних місць посідає видатний народний письменник, революціонер-демократ Панас Мирний (Панас Якович Рудченко). Виступивши послідовним продовжувачем ідейно-творчих принципів Шевченка і Марка Вовчка, органічно сприйнявши основні засади революційно-демократичної естетики, Мирний підніс українську літературу на новий, вищий ступінь розвитку. Його художня творчість спрямувала українську прозу на шлях творення нових жанрів — соціально-психологічного роману й повісті, на шлях глибокого й всебічного розкриття буржуазного суспільства.

Початок художньої творчості Панаса Мирного припадає на середину 60-х років, хоч публікації перших його творів з'явилися дещо пізніше. Особливо плідними у творчій біографії письменника були 70—80-і роки.

Вже перші оповідання Панаса Мирного «Лихий поплутав» і «П'яниця» відзначалися гостротою постановки соціальних питань, реалістичністю відтворених ситуацій, переконливістю художніх образів; вже тут яскраво намітився нахил автора до розкриття внутрішнього світу героїв.

З кожним новим твором незмінно поширюється коло інтересів, тем і проблем письменника, удосконалюється його художня майстерність. Реалізм Панаса Мирного все тісніше й тісніше зв'язується з реалізмом М. Гоголя, М. Салтикова-Щедріна, Г. Успенського. Український письменник прагне до

різноманітних форм і засобів типізації; в його творах органічно поєднуються авторська мова і мова героїв, широко вживаються внутрішні монологи.

Звернувшись до теми життя села, зокрема в пореформений період, Панас Мирний у своїх монументальних романах «Хіба ревуть воли, як ясла повні?», «Повія», повістях «Голодна воля», «Лихо давнє й сьогочасне» та ін. створює широку панораму життя різних верств і станів українського суспільства.

Важливо підкреслити й те, що в творчості прозаїка знайшла широке втілення естетична концепція українського соціального роману. Мирний і тут виступає новатором; це новаторство полягає в умінні проникати в суть громадських явищ сучасності, у підкресленні тенденцій суспільного розвитку.

Вийшли з друку

1. Онуфрієв Е. П., «Встречи с Лениным», М., 1959.
2. Мошняга С. І., «Більшовики Харкова в Жовтневій революції (лютий 1917 р. — лютий 1918 р.)», Х., 1959.
3. Андреев А. Д., «Основные законы и категории материалистической диалектики», М., 1959.
4. Єришев А. А., «Религиозное сектанство и его сущность», К., 1959.
5. Каждан А. П., «Как человек создал бога?», М., 1959.
6. «Новое о героях Краснодона», М., 1959.

7. Васильев А. Н., «Есть такая партия», роман, М., 1959.
8. Чехов М. П., «Вокруг Чехова. Встречи и впечатления», М., 1959.
9. Иванов В. Г., «Развитие и воспитание познавательных интересов старших школьников», Ленинград, 1959.
10. Петлюваній В. І., «Аміго», роман, К., 1959.
11. Симоненко І. П., «Поезія Роберта Бернса», Вид-во АН УРСР, К., 1959.
12. «Обучение ручному труду в начальной школе», Учпедгиз, М., 1959.

Пора і на лижі!

Заплановано комітетом

Наближаються зимові канікули. Багато студентів поїде додому, щоб відпочити, набратися нових сил для роботи у майбутньому семестрі. Чимало з них читатимуть лекції, проводитимуть бесіди по матеріалах грудневого Пленуму ЦК КПРС, Постанови ЦК КПРС «Про завдання партійної пропаганди в сучасних умовах», по доповіді М. С. Хрущова на четвертій сесії Верховної Ради СРСР, допомагатимуть батькам у їх роботі.

Для студентів-киян і тих, хто залишається в Києві, комітет комсомолу намітив багато цікавих заходів. Тут і екскурсії по історичних місцях Києва разом з студентами Луцького, Сталінського, Вільнюського і Московського педагогічних інститутів, і туристські походи в Закарпаття та Ленінград і Москву, лижні вилазки, масові виходи на ковзанку, культпоходи в театри і кіно. Під час канікул відбудуться матчеві зустрічі з волейбола, баскетбола, настільного теніса.

Канікули закінчатся великими студентськими святами, що відбудуться на початку II семестру в Голосієво на території Виставки передового досвіду народного господарства.

О. СЕМКО,
секретар комітету ЛКСМУ.

І коли я тебе навчу як слід сидіти за столом?

Фото М. Шурика.

І. ШІСТКА

З нових віршів

Яка різниця, де буде стріча,
Чи під дубами, чи край воріт...
Яка різниця, чи ти покличеш —
І я до тебе прийду в одвіт...
Чи я під вікна прийду хатини
І буду стукать, щоб вийшла ти.
Яка різниця, скажи, дівчино?...
Адже нам разом з тобою йти
Не вечір теплий, весняний,
Гойкий...

Якесь дівча і голосно і чисто
Сміялось так, мов жайворон
Дзвенів.
За вікнами ж в снігу білястім
місто,
Високі шапки строгих яворів.
Мені згадався березень,
тополі...

Про хлопця-спортсмена
ти пишеш в газету,
Епітет шукаєш ясний.
Тобі він потрібен дзвінкий,
як монета,
І ніжний, як квіти весни.

І тоді не буде різниці, ні!..
Впадеш, підняти тебе я зможу,
В біді я буду — і ти мені
Даси маленьку, та мужню руку.
І я на землю ступлю твердо.
Коли ми разом, ну... що нам
муки?!

І ти щаслива, і я расту!
І, скільки зір сягає, — далина.
Таке ж дівча сміялося у полі,
Чудове й ніжне, як сама весна.
А де воно? Де мешкає —
не знаю..
Іскряться золотом сніги.
Я так безмірно, молодо кохаю
Той образ світлий, дорогий.

І знайдеш ти засіб художній,
товариш,
Промовлять слова, як живі,
Вже нарис написано. Ти ж усе
мариш,
Ти нарис пишеш нові.